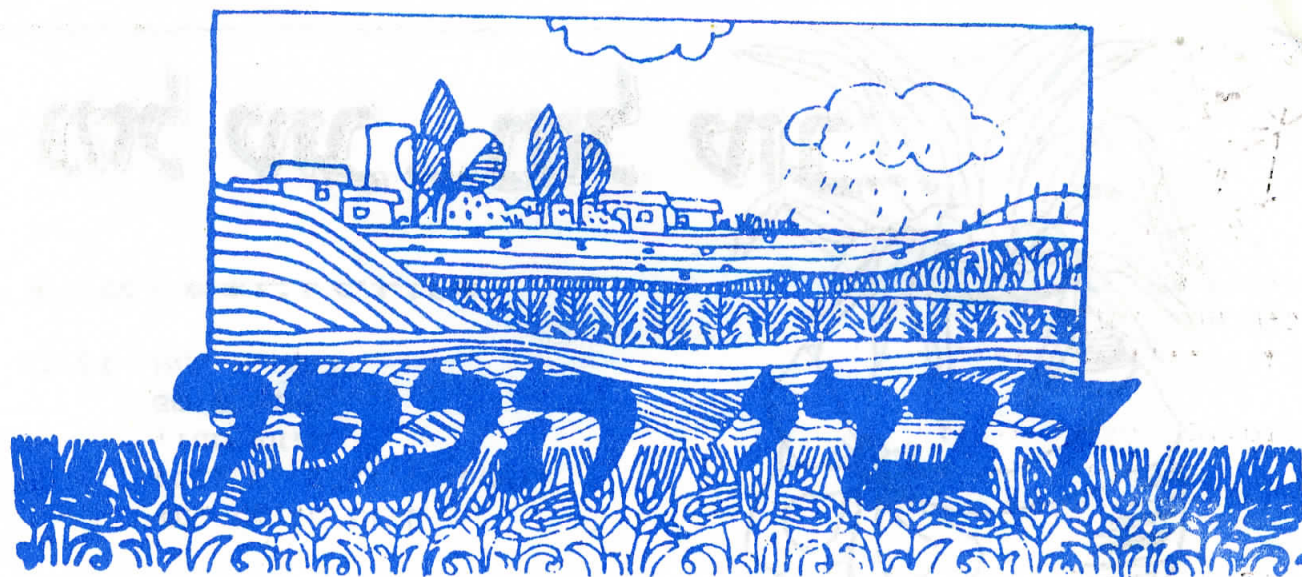

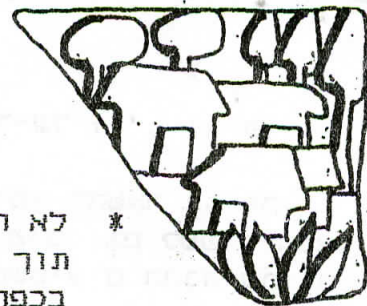
אנשים חיבים לדבר

אנשים חיבים לדבר, אנשים חיבים לפרק מתחים,
אנשים מכרחים לפתור את חייהם דרך אנשים אחרים.
לסדר את הקנאה בתוך משבצותיהם הריקות פן יותרו חללים,
לקשר בריתות, להתיר חבריות, להקים נשים על בעלים.
אהל ליתר, ספר להשלים, לבלע בדידות,
אנשים נמים ביחידות. שעונים על כתר אוהבת
נשמתם רוחפת בקיעים, אוכדת בערפלים,
והם מנסים בשארית הפחות ללשוף, לנשק, לפגוע.
משהו אומר להם עוד ועוד לנגוע.
ואין להם יותר נחמה ואין להם יותר פלא מפלא ההתחברות.
אנשים חיבים לדבר, לקנא, לפרק, מפחד ההתרסקות.

מיכל סנונית

מה נשמע?

* לא הישג מבוטל הוא, ללדת שני נכדים (או נכדות) תוך שבוע. אבל כך הצליחו לעשות שתי משפחות בכפר-הנשיא בימים אלה. למשפחות מרקוסון והדר על כל סניפיהן - פרו ורכו!

דרך אגב, נדמה לי שרוב התינוקות אצלנו נולדים בימי חמישי ושישי, דבר המקשה על "דברי" לדווח עוד באותו שבוע. נא לקחת בחשבון...

* אמנם קשה לחשוב על שי, המוקף ויטהמים מכל הגדלים, כ"חיל בודד", אבל האמת היא שהוריו בחו"ל, ובימים אלה הוא קיבל אישור מצה"ל לבקר אצלם במשך חודש. כעת הוא בדרך לאוסטרליה.

* יש לנו נציגות בסגל האקדמי של אוניברסיטת תל-אביב. שמעתי מרונה א. שהיא כבר (כמעט) לא תלמידה, וצריכה להחשב עובדת חוץ. פרטים מפיה בגליון זה.

* למרות הקוד המקפא עצמות בערבים, הוצע לציבור השבוע שפע של פעילויות. הסברים מצוות 'סוברו' - שיחה ממכון 'אדלר' - קונצרט מוסיקה קלאסית - הרצאה מפי חבר דמת מגשימים. כל זה בנוסף לחוגים המתקיימים בקביעות. לפניכם דיווח חלקי:

* כל חסידי המוסיקה הקלאסית שהגיעו לאולם (גם קיבוצי הסביבה הוזמנו) התמוגגו מהביצוע המעולה של השלישייה הרוסית - כנראה ללא שם, או כפי שהסביר לנו הכנר בהומור יבש: "פעם היינו השלישייה הלאומית - עכשיו אנחנו השלישייה הבין-לאומית". דרך אגב, נדמה לי שכל המורים שאיתם לומדים הנגנים הצעירים שלנו הם יוצאי רוסיה.

* כ-30 חברים יצאו לסיוור (שנדחה מלפני שבוע מטעמי מזג-אוויר) למיצד-עתרת והלאה. בין המטיילים בלט טייל חדש, שטרם נראה בפיוולים כגון אלה, והוא מיודענו מופטי. (דברי טומי). הוא כנראה העיר שלטעמו לא היתה מספיק הליכה ברגל...

* בהמשך לקטע על ה"בית-השרוף", מוסר אהוד אלמן, שהיה אחד האחראים לשריפה באותו בית בזמנו, שלפי מיטב זכרונו: "סך-הכל ניסינו להדליק קופסת גפרורים שלימה בבת אחת". מהשותף לעבירה, יהודה עדד, טרם קיבלנו תגובה.

* התקינו דלת בטחון בכניסה ל-"VILLAGE", אחרי השוד הגדול - את זה כולם ראו. אבל האם גם שמתם לב לשער העשוי פיתוחי-ברזל בכניסה השנייה? הוא פרי עבודתו של ריצ'רד. ובוודאי יקשה על שודדים בפוטנציה. האם למוטיב החוזר - "S" - יש משמעות של דולרים? הלוואי....

* התרגשות ב"מבוא-גליל" - במודעה נאמר: "קבוצת "גליל-עליון", יגיעו לאולם-הספורט. ידגימו אימון ויאמנו מספר ילדים."
כל בית-הספר הגיע - מלבד מספר סרבניות קטנות שהעדיפו להשאר בכיתה ולשחק. המפגש היה מתוכנן להפסקה הגדולה, אבל גלש כמובן גם לשעור הבא. המאמן הטיף: "בשביל להצליח ולהיות שחקנים טובים, משקיעים הרבה עבודה ומאמץ - וגם אתם, אם תשקיעו, תגיעו לתוצאות!"
הבנות הגיעו מצוידות בנייד ועט (לחתומות) אבל רובן התביישו לגשת. "מי צריך את זה", אמרה מורה אחת. "כמעט שאין ביניהם גלילי אמיתי אחד". ואז הוסיפה: "כשדרור קולינס היה, הייתי מתגאה בהם."

שבת שלום

אנגה

הכנה לפרישה

בוודאי שמתם לב שב"דפי-מידע" שקיבלנו לפני כמה ימים, כתבנו על הכוונה לנהל סמינר/סדנא בנושא "הכנה-לפרישה". אולי עלתה המחשבה שכבר עשינו דבר כזה, אז למה עוד פעם?

ובכן, באמת עשינו סמינרים מוצלחים בעבר הרחוק בניהולו של גרשי, למדנו ונהנינו - אז למה עוד פעם? ההבדל הוא שאז זה היה בגדר "תיאוריה" בלבד, וכיום אנו עומדים בפני ה"אקטואליה" - חלק מאיתנו כבר הגיע לגיל-הפרישה, ומהם מספר לא קטן של חברים כבר עבר הסבה מקצועית ועוסק כיום במקצוע/עבודה שונה מזה שעשה בעבר.

הדבר לא קל, וגורם להתרגשות מעורבות של אובדן-ערך, חוסר-בטחון וגם פחד מפני החדש והעתיד לבוא. אך יש גם הקלה מסויימת ואפשרות של עיסוק בדברים חדשים שלא היה לנו זמן לעסוק בהם בעבר. הסמינר בא כדי לתת ביטוי לכל ההרגשות האלו ולעזור לנו בתהליך ההסתגלות למצבים שלא הכרנו אותם קודם.

תאריך הרצאת הפתיחה, בהשתתפות אנשי מדור-הרווחה, הוא:

יום ה' 22.12, במועדון, בשעה 17:00

כ ו ל מ מ ו ז מ נ י ס

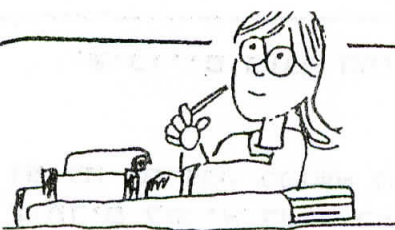
ועוד מידע מהוועדה:

1. אנו מתכוונים להתחיל בשעורי עברית (שיפור-לשון), פעמיים בשבוע בשעות הבוקר, במרכז-החדש (בית-טובים לשעבר), משך השיעור - 11/2 ש' בערך. המעוניינים יפנו - להלין טלברג.

2. בשעה טובה מערכת-הסטריאו (טייפ ותקליטים) שעמד בחדר-וויצמן, עבר למרכז החדש הנזכר לעיל, ונמצא בשלבים של התקנה. תבוא הודעה על התאריך שבו אפשר יהיה שוב להשתמש במערכת.

כולם מוזמנים לנצל את פינת-המוסיקה, כמו בעבר. המעוניינים יפנו לאלזה בן-חנוך, המארגנת את הבית לקראת הפתיחה החגיגית של המרכז בראשית ינואר.

ג'וליה

נכון לעכשיו

שינויים בענף המזון

מזה זמן רב קיימות אצלנו החלטות מזכירות לבחון לעומק ולהציע הצעות לשינויים בענף המזון. תוך כדי בידור הנושא בחודשים האחרונים, למדנו כמה דברים חשובים המאפשרים לנו עתה לגשת לשלב המעשי של בניית תכנית, דיונים בציבור, אישור התכנית (על סמך הדיונים בצבור) והפעלתה.

הדבר הראשון שלמדנו, היה ששינוי שמטרתו היחידה היא להפריט את תקציב המזון ולהכניס לכיסו של החבר עוד כמה שקלים בחודש, שינוי כזה פשוט אינו שווה את הטרחה, ועל פי רוב בעקבותיו גם נסגר חדר-האוכל (לפחות לחלק מהארוחות). אבל אם השינוי נועד להעלות את רמתו של ענף המזון, להגדיל את מידת שביעות הרצון של החברים תוך שימוש נכון יותר ויעיל יותר של המתקנים ושל התקציבים, אז השינוי הוא כדאי, והקיבוצים שפעלו על פי קו זה מרוצים מהמצב החדש.

למדנו גם שכדי להוביל את תהליך הדיונים בחברה ועל מנת ליצור תכנית שיש לה גם סיכוי להתבצע, צריך לבנות צוות מוביל, כאשר הדמות החשובה ביותר בצוות המוביל היא, "מנהל-הפרוייקט", החבר אשר לוקח על עצמו לנהל את הענף לאחר השינוי לתקופה של לא פחות משנה-שנתיים.

מאז חודש אוגוסט אנחנו מחפשים את מנהל-הפרוייקט המיועד, וזו הסיבה שהדיונים והתהליך התעכבו עד עתה. היו כמה מועמדים והם ירדו מזה. רק לאחרונה התברר שיש לנו מנהל-פרוייקט מיועד וזה דייב דבולט.

הדבר השלישי שלמדנו היה, שענף המזון חייב לעבוד כצוות אחד, העובדה שיש "מנהל", אינה גורעת מהחשיבות העצומה של השותפים האחרים. כשותפים אחרים יש לדאוג את החברים העובדים כעת בענף וחברים שיצטרפו לצוות.

בהקשר לזה, אני רוצה להביא את צערי העמוק על כך ששמעון התפטר מתפקידו. לאורך כל התקופות שבהן שמעון משמש כאקונום, ובתוקף זה כאחראי על המטבח ועל כל תקציב המזון (כולל תקציבי חדר-האוכל), עשה שמעון עבודה מקצועית מעולה.

אין לי ספק שיציאתו של שמעון מענף המזון תקשה מאד על הנהגת השינויים שאנו נרצה להנהיג. הידע שלו, הנסיון שלו והאכפתיות שלו, נחוצים מאד לפחות לתקופת המעבר ולתקופת ההרצה של השינוי.

אני פונה אליך שמעון, בשחור על גבי לבן, בפני כל קוראי "דבר", לחזור בך מהתפטרותך ולהשתלב באחד המהלכים המעניינים שאנו עומדים להיכנס לתוכם. אני אומרת מעניינים, מפני שאני לא חושבת שזה מהלך נורא נורא חשוב, אבל זה מהלך אשר נוגע לכל אחד מאיתנו. זה מהלך שיכולות להיות לו השלכות בתחום חברתי, וזהו מהלך שיש בו הרבה אתגרים מקצועיים.

פנייה אישית ופומבית זאת אל שמעון איננה באה להמעיט ביחסי לתרומתם של חברים אחרים העובדים במטבח ובחדר-האוכל. בישיבה ראשונית שקיימנו בשבוע שעבר עם היועץ לנושא השינוי בענף המזון, החלטנו שצוות העובדים הקבועים בענף יהיה שותף בכיר בדיונים שיתקיימו.

המשך בעמ' 6....

"שינויים בענף המזון".... המשך (נכון לעכשיו)

ומילה אחרונה בנושא הצוות: חיפשנו מנהל-פרוייקט ומצאנו שניים. מעתה אנו עומדים לקרוא לענף המזון בשם "מק-דייויד", דייב דבולט הוא מועמד לנהל את הענף ודייויד פרנקלין אחראי להולכת התהליך וישתלב בצוות הניהול של הענף על פי דפוסים שייקבעו בין חברי הצוות.

אחד הדברים הראשונים שצוות הבדיקה יצטרך לעשות, יהיה לגבש הצעת החלטה לאסיפה לאישור הצוות והמנדט שלו.

תמר ו'

אין אש בלי עשן וכיצד נאהב את שכנו בני הארובה.

עם תחילת ימי החורף הקרים, הגיעו מספר פניות מחברים אשר התלוננו על עשן, הנפלט מארובות תנורי עץ ומסתנן בשקט ובערמה אל תוך בתיהם.

בסוגיה הנ"ל אפשר להבין את שני הצדדים: מצד אחד, זכותם של אנשים להסיק את ביתם בצורה זו או אחרת. ומאידך, זכותם של אנשים לאויר נקי.

בענין זה, התקינו חכמינו תקנון שבא לפתור את הבעיה באופן זה או אחר במידה ומשתדלים להקפיד עליו:

(1) הארובה חייבת להיות: לא פחות מ-2 מטר מעל הנקודה הגבוהה ביותר בגג (בגג הגבוה, לאלה הגרים בבית קומותיים).

(2) הארובה חייבת להתיצב בזווית ישרה כלפי השמים.

(3) ניתן להפחית את כמות העשן ע"י בעירה בחום גבוה עם הפחתה בכמות אויר.

(4) רצוי לא להשאיר את התנור דלוק כל היום.

(5) כדאי להשתמש בעץ ישן, שיובש במשך שנתיים.

(6) לזכור, שהפליגן בחדרה אפור וסמיך יותר מכל עשן הארובות הנחמדות שלנו גם יחד.

ואת הריחות מהמפעל כבר הזכרנו ?.....

תזכורת נוספת לאלה ששכחו או לא ידעו:

בטריות שאותותו נגמרות (המוסיקה בטייפ נמרחת, אלומת הפנס עמומה), הביאו לתלתון הבוגר להטענה מחדשת.

חורף חם לכולם,
הצוות המודע לאיכות הסביבה + ועדת יישוב.

בקיבוץ שמנוהל כדמוקרטיה אך אין בו אופוזיציה, ואפילו לא ועדת ביקורת, התנהגות הנבחרים מקבלת אופי של דיקטטורה. נשמע קצת מוזר? אולי כמשחק מילים:-

דמוקרטיה: שלטון העם, משטר שבו העם בוחר את נציגותו, ומוגן מפני שרירות ליבם של השלטון.
דיקטטורה: מרות, שלטון של יחיד או של קבוצה, הנוהגים ביד חזקה מול כל מתנגד או יריב.

עד כאן ציטוט.
אז מה היה לנו? ביד חזקה:- יד מושטת קדימה ובה מהלב!
אך כשהיד מושטת ואין לב, מיטשטשים הגבולות בין סמכותם של הנבחרים, לבין תחומי התעסקותם - עיקר העניין לשימם שופט בין אנשים שאפילו לדיון אינם מוזמנים!
על רקע זה תוכלו להבין את ה"קניבליזם" של השופטים.

אין לנו אלא לרחם על אלה שאיבדו הפרופורציות, ושמו על מוקד (ע"פ סיפורם ודמיונם של ילדים) שמם הטוב של אנשים "חפים".
אבל גם חתול פחדן שנקלע לפינה מסוגל לנשוך,
לכן תבונה חברתית עתיקה אומרת:
אל תביא אנשים לפינה.
לסיום כשיעורי-בית שכן השכם וערב שני משפטים של חכמה יהודית
א. הפוסל במומו פוסל.
ב. דרך ארץ קדמה לתורה.
מנהיגים - ברחמיהם מנהיגים.

מנהיג אשר משליט טרור ומתייחס לאנשים כאל מספרים, ספר חוקים, תקנונים דרך עורכי דין ומשפטנים, ולא בא מן האנשים ואל ליבם, לא ראוי להנהיג.

והנה סיפור המעשה:-

ביום אחד בהיר וקר
על הדשא בנאות הכפר
שיחקו להם בחיק הטבע
שני ילדים בדרך קבע.
שיחקו, קיפצו והתאבקו -
יפה עשו ואף צחקו
רגל פה רגל שם.
ימין ושמאל ואל-על.

קהל גדול של ילדים צפה
וגם "אחיו" הקטן היה.
כדרך של ילדים להתגרות
צעקו לאח הערות.
אינך רואה כי אחיך בצרה?
אף שהמשחק היה בהחלט "דיצה"
האח הקטן אמנם גליל הוא
אך באמת ובתמים הפעם שיחק כמו ריבוע
ואף נהנה מזה ב"ריבוע"...

אך האח שנקלע לדעת קהל קיבוצית
קפץ ממקומו ורץ לעבר יריבו
החל מכניס מכות בצווארו.
ראה זאת אביו של היריב,
"ניער" אותו אולי קצת לא חביב
(וזה לא היה באביב)

חבריו שרצו לראות יותר
ילדים עם דמיון אחד
אצו רצו לספר.

עד כאן סיפור המעשה!

יש גם המשך והוא קשור מאוד להתחלה:

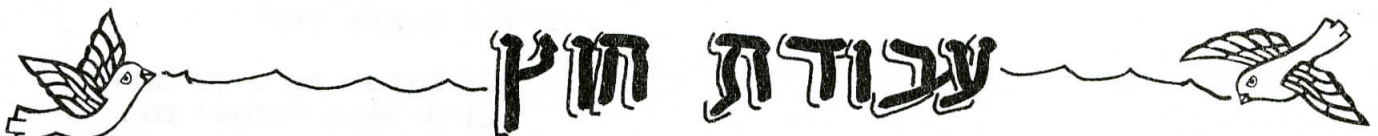
ובבוקרו של היום האחר
בתא הדאר של החבר ה"מנער"
נמצא מכתב מהמזכירה (כן גם בזה "התעסקה")
שאתמול הגיעה אליה תלונה
על דבר מאד חמור
תקיפה ב"ציבור"!!!!

לאחר שקיימה דיון עם כמה מחברי המזכירות
איך אפשר לדון על דבר
שהוא פרי דמיונם של ילדי המחבר
(אולי עם המזכירות של היום אפשר!)
ולא לזמן את הנוגעים בדבר,
ולשמוע. אולי יש זכות דיבור גם לחבר המבוגר?

ולסיום:

יכול להיות, חבר יקר,
כשתקרא שנית המאמר
תגיע למסקנה
שאולי אפשר
גם בלי מזכירה
אשר מעייניה ממילא ראויים יותר לפוליטיקה -
והאיזון המסויים בין כוחות מנוגדים:
מסופקים ומאוכזבים
שמאלנים - ימניים
שחצנים - צנועים
אוהבי שינוי - וגם אחרים
חריגים ומרובעים
תוקפנים - ורכים
טובי לב - ורשעים
יכול כל אחד אשר ט ו ב ל ו לתרום לסה"כ הטוב שבחברה.

אביטל שובל

השנה אני בסטטוס עובדת חוץ - אני עובדת באוניברסיטת תל-אביב בתור מורה
בקורסים לקריאת טקסטים אקדמיים באנגלית לסטודנטים לתואר ראשון, ובתור
עוזרת הוראה. בחודש הקרוב אקבל שעות עבודה נוספות באוניברסיטה כחלק
מצוות המפתח תוכנת מחשב לתלמידי חטיבת-ביניים המתקשים ללמוד קריאה
באנגלית. בנוסף, אני בקשר עם חברה לפיתוח לומדות בתור עורכת *freelance*,
ועם שתי חברות לתרגום, שלמענם אני מבצעת עבודות מזדמנות.

אני מסיימת את שעות השמיעה המעטות שנשארו לי להשלמת התואר השני ואת
המחקר לתזהת בכוונה לסיים את לימודיי עד סוף השנה. לגבי העתיד, אני
מקווה שהתואר השני יפתח בפני אפשרויות תעסוקה יותר קרובות לבית, בנוסף
לאפשרות להמשיך חלקית בתל-אביב.

דונה אנגלסברג

שינויים שם- שינויים פה...

קהל די גדול (ברובו משכבת הוותיקן) בא לשמע את החבר מרמת מגשימים, ששם בוצעו שינויים מפליגים במערכת ניהול המשק. למעשה אין דמיון כמעט בין מקומם וקהילתנו, ובכל זאת יש מספר נקודות שלגביהן אפשר ללמוד משהו: המרצה, משה גוראלי, מרכז המשק, העיד על עצמו שמאז שהגיע למקום לפני עשרים שנה מנסה "לדחוף את המקום לכיוון מושב", והמשק דרך אגב לא היה קיבוץ אף פעם, אלא משק שיתופי. על ההצעות לתהליכי השינוי עבדו במשך שנתיים, ויידעו את הציבור לכל אורך הדרך. מבחינת ההרכב החברתי אין כלל דמיון לקיבוץ שלנו. הם מונים כ-70 משפחות (בתוספת 30 משפחות של תושבים) וגיל החברים המבוגרים הוא 53! הם קהילה דתית, ובחלק גדול סומ-כים על מנהגי "גמילות חסדים" לגבי חברים שיתקשו להסתדר עם ההפרטה המוגברת. "לא ניתן לחבר או למשפחתו לסבול". הוא טוען, ואולי זאת הסיבה שלא חשבו לנחוצה לעבד תקנונים לגבי בריאות, חינוך, פנסיה וכו'.

הוא נתן דוגמה: "חיפשנו מזכירה טכנית, והיו שתי מעומדות בעלות הכישורים הדרושים. בחרנו כמובן זאת עם מספר הילדים הגדול יותר."

מצא חן בעיני התאור שלו על השימוש בחברת ייעוץ: "היינו נוסעים במשך שעותיים לתל-אביב כל חודש, מספרים להם מה עשינו ומה אנחנו מתכננים לעשות. הם היו אומרים לנו: 'יופי. תמשיכו' ואנחנו נוסעים עוד שעותיים

בחזרה הביתה. וכל התענוג עוד עלה לנו 700 ש"ח לשעה." לכן, מהר מאוד ירדו מעניין הייעוץ. הם הגיעו למסקנה (שדרך אגב נכונה גם לגבינו, לפי דעתי) שיצטרכו לעצב את המערכת לפי הנתונים המקומיים.

בענייני חינוך העניינים מתנהלים בצורה זו: גני הילדים מהווים ענף עצמאי, ההורים משלמים עבור הילד. ב"ס עממי מכוסה - לומדים בחיספין. תיכון רובם לומדים בישיבה תיכונית, ששם הילד מתקבל גם אם אין למש-פחה אמצעים, בתנאי שהוא מתאים לכך. הבנות לומדות באולפניות, שהן לא יקרות. סך הכל החינוך התיכון בשליטת ובאחריות המשפחה.

בנושא של לימודים לחברים מבוגרים יותר, התשובה היתה: "כולם למדו כבר."

לגבי ענפי השרות במשק (מוסך, מסגרית) יש תמחיר מסודר ומחייב.

"בעיות האשה במשק השיתופי בלתי ניתנות לפתרון, וגם בהסדרים החדשים לא פתרנו אותן" הוא טען. "החברות הופשיות לעשות מה שהן רוצות, ואם הן עוב-דות במשק או בחוץ, ההכנסה היא שלהן. חברות רבות מעדיפות לצאת לעבודה עכשיו, כשיש רווח בצד העבודה. לפני זה בקושי מצאנו חברה לכמה שעות עזרה בגן..."

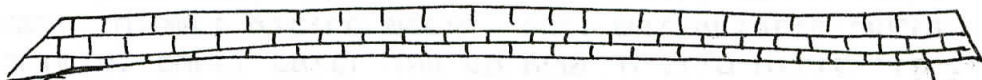
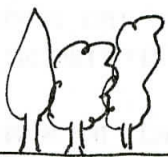
בתחילת התהליך שמרו על שכר אחיד לכולם, אבל אחרי 4 חודשים כל עובדי החוץ התחילו לשמור על משכורתם. עכשיו, אחרי ארבע שנים, כל אחד מרוויח לפי וותק, הכשרה מקצועית, וכו'. הפער הוא בין 2,400 ש"ח לבין 7,000 ש"ח. כל משפחה מפרישה סכום זה (150 ש"ח) למסים מוניציפליים. ההשתתפות בוועדות שונות היא בהתנדבות. הגנן, למשל, מקבל את שכרו מהמועצה המקו-מית, ויכול גם להרוויח על ידי מכירת שתילים למשרדים ולחברים...

לשאלת אחת החברות לגבי חיי תרבות התשובה היתה: "לא היו לפני זה וגם עכשיו אין..." טוב, בית כנסת פעיל יש להם.

"סך הכל החברים מרוויחים יותר, הוא מסכם, והמשק מוציא פחות, כי יותר חברים עובדים, הודות לביטול האבטלה הסמוייה. כמובן, ברגע שהשוויוניות נפסקת, יש כאלה שמרגישים מקופחים. מי שמרוויח פחות, יש לו בעיה. האחד יכול להחליף אוטו - השני לא. גם קומה שנייה מופיעה פה ושם בבתיים."

אז זהו, חברים. כאמור, למרות השוני הרב בין הקהילות שלנו, מצאתי עניין רב בדבריו של המרצה - וגם חומר למחשבה. חבל שלא היו יותר צעירים בקהל, שבוודאי היו שאולים שאלות רלבנטיות יותר.

הכתבת הנודדת...

איפה בעל-הבית?

נכתב ב-5 דקות בשעת האפס לפני סגירת הגיליון.

לפני יומיים פתחתי את תא-הדואר ומצאתי בפנים שטר בכיינות של הנפגע התורן מיידי אלה שפגיעה באנשים מתחילה להיות אצלם שיטה. אחר-כך אני רואה שישנה עצומת תמיכה בנפגע וגם התומים עליה אנשים, לא יאומן!

אז קודם כל, כל העסק כל כך מגוחך ולא רציני שזה מתחיל להראות כמו גן-ילדים. רצוי גם שכל נפגע, ידע איך זה להיפגע אחרי שהוא פוגע בכל כך הרבה אנשים. אבל מעבר לכך אני רוצה לדעת האם אין למזכירות שום התייחסות לנושא. מדברים על הפרטת המזון? מי מדבר על זה? הוחלט שדוד דיבולט יהיה הרכז? מי החליט? דוד פרנקלין לוקח על עצמו לברר את העניין? שוב - מי החליט? ולמה לא משתפים את הציבור בעניין?

ואם כבר מדברים על מזכירות, אז מזכירות צריכה להיות צוות מוביל ומנהיג. המזכירות שלנו היא כיום צוות נגדר לדעתי, ואשמח לשמוע שאני טועה. היא לא יוזמת כלום או כמעט כלום ושום דבר לא נוגע לה. מה זה צוות היגוי וצוות סוברים? השינויים הם אולי הדבר החשוב ביותר שמתרחש פה והמזכירות בכלל לא בעניינים. בשביל זה בדיוק הם נבחרו שמית כדי שהם יטפלו בנושא השינוי ולא אנשים עלומי-שם, שנבחרו ע"י המוסד המצחיק ביותר בקיבוץ - האסיפה.

ועוד - מה בדבר בניה פרטית? יש לכם דיעה בנושא? מה בנוגע להפרטת המזון? התייחסתם לנושא? ואיך אתם מתייחסים לנושא האקונום, העצומה וכו'?

אולי תקיימו איזה דיון בנושא?

אילן המאירי

הכנסת

24.10.94

אמנם באיחור מה, אבל כפי שהבטחנו, לפניכם קטעים מנאומו של ח"כ אלי גולדשמידט בדיון על תקציב המדינה לשנת 1995 בכנסת.

...אני רוצה לומר כמה דברים על נושא ההתיישבות על נושא הקיבוצים שאני מניח שאנשי האופוזיציה יהפכו אותו לנושא מרכזי מאוד במהלך הדיונים על התקציב. אני מניח שאנשי האופוזיציה יתגלו הרבה מאוד סביב הסעיף הזה ונכון לנו חורף חם בתחום הזה....

...אני לא מאלה שבאים ומנסים להטיל את האשם במה שקרה להתיישבות אך ורק על הגורמים הממלכתיים. אני חושב שההתיישבות על כל ענפיה, התנועה המושבית והתנועה הקיבוצית, עוברת משבר, שחלקו נובע גם מבעיות פנימיות שלה. אי אפשר להתעלם מכמה עובדות בסיסיות. העובדה הבסיסית הראשונה היא שהמשבר הזה תפס ותופס כמעט את כלל המגזר החקלאי, לא רק קיבוצים, גם מושבים.

...ביפן התמיכה בחקלאות מגיעה לסדר גודל של 80% ממחירי התפוקות בחקל-אות, במערב אירופה, בשוק האירופי המשותף ובאיחוד האירופי - 49%; בסקנדינביה - 70%; בארצות הברית - 35%. כך כתב נגיד בנק ישראל בדו"ח השנתי שלו, ומתגאה בעובדה שבמדינת ישראל הצליחו לשבור את הלובי החקלאי וכל התמיכה נעה סביב 6% - 7%. יכולתי להסתמך על הדו"ח ולהגיד 6% - 7% מול 50%, אבל זה מגיע לכדי 15% - 16%, אם אני לוקח בחשבון גם את התמיכות דרך מחירי המים.

למה כל העולם המערבי תומך בחקלאות? או אשאל אחרת. המשבר הכבד שאנחנו נמצאים בתוכו היום, קיבוצים ומושבים כאחד, ממה הוא נובע? הרי אי אפשר לקחת בחשבון שבתנועה הקיבוצית ובתנועה המושבית התקבצו כל האנשים הסרי הכישרון במדינת ישראל. הרי זה לא סביר. אני לא בא להגיד שהתנועה המושבית והתנועה הקיבוצית יותר טובות מאשר קבוצות אוכלוסיה אחרות. הן דומות לכלל קבוצות האוכלוסיה האחרות. הן מוציאות מתוכן אנשים טובים, אנשים שהם מפקדים טובים בצבא. תנועת ההתיישבות מוציאה מתוכה אנשים שאם הם עוזבים את הקיבוץ או את המושב הם מצליחים מאוד בחיים הפרטיים במשק הישראלי. מה קרה שדווקא בקיבוץ, דווקא בתוך מושב יש כשל לכל אורך הדרך. האם רק בגלל חוסר כשרון?

אני אומר לך, אדוני שר האוצר, זה נובע מעובדה אחת: אי אפשר לנהל מערכת משק חקלאי על בסיס של עקרונות שוק הופשי. לא עושים את זה בצרפת, לא עושים את זה בגרמניה, לא עושים את זה בשוודיה, לא עושים את זה ביפן, לא עושים את זה בארצות-הברית. למה לא עושים את זה? משום שהמשטר החקלאי הוא מיטטר של עודפים. בגלל ההתפתחות האדירה בתחום הטכנולוגיה החקלאית הפכו להיות חברה מערבית שמייצרת בעודף, וכשמייצרים בעודף יש ירידת מחירים. אם אתה לא מגן על החקלאי באמצעות סובסידיה - החקלאי יתמוטט.

העולם המערבי תומך בחקלאים שלו, ולא בגלל שהם חזקים פוליטית הם מעטים מאוד בכל מקום. אחוז החקלאים הולך ויורד בכל מדינה בעולם. מדוע בכל זאת הם שומרים על החקלאות, לא על החקלאים, על החקלאות? משתי סיבות מרכזיות - אני מדבר על העולם המערבי - קודם כל משום שכל מדינה מבינה שבנושא של מזון היא צריכה להיות תלויה בעצמה ולא ביבוא. היא מוכנה שתהיה מערכת של עודפים, היה תהיה מוכנה לממן השמדה של עודפים על מנת לייצב את המחירים במשק החקלאי, והדבר השני, כאשר אין שטחים ירוקים מדינה הופכת להיות עזובה אורבנית ועזובה חברתית.

במדינת ישראל יש לחקלאות מטרה נוספת שלא קיימת במערב אירופה ולא קיימת ביפן. החזקת שטחי החקלאות היא נחיצות בטחונית ממדרגה ראשונה. אני לא צריך להסביר פה מה יקרה אם מתוך 4 מיליון הדונמים המעובד מיליון דונמים יהפכו להיות לאדמה מובית שיסתובבו עליה עזים שחורות. אנחנו רוצים להגיע למצב כזה?

אני יודע שאתה לא רוצה להגיע למצב כזה. אני יודע שאתה תומך בחקלאות. אבל תראה מה המערכת עושה לחקלאים. שבוע אחד מגיעים הפרחנים, מגדלי הפרחים, חסדים להם 6 מיליון דולר כיוון שנפלו המחירים, כיוון שנפלו המחירים בבורסה בהולנד בורסת הפרחים. כעבור שבוע מגיעים מגדלי הכותנה כעבור שבוע מגיעים מגדלי החיטה. כעבור שבוע יש לך משבר בענף הלול. כעבור שבוע יש לך משבר בהדרים. כל שבוע עומדים פה שיירות של חקלאים.

אתם הפכתם את החקלאים לשק האיגרוף של הכלכלנים במדינת ישראל. כולם פה עומדים ומושיטים יד לנדבה. למה אתם מביאים את זה? למה אתם גורמים לזה? הכל בגלל חוסר כשרון? כל השווקים שיש לנו במזרח הרחוק, המערכת של הייצוא של מדינת ישראל, של מערכות הקשרים המדיניים, מבוססים בין היתר על תרומה בידע חקלאי שאנחנו נותנים למדינות רבות בעולם. כל זה לא שווה שום דבר?

אני רוצה לתת לך אדוני שר האוצר, דוגמא נוספת של הסתה מול הסקטור החקלאי. הלכו במשך שנים ודיברו על הכותנה כמי שזוללת את המים במדינת ישראל אותם מים שרחמנא ליצלן החקלאים משלמים בשבילם פחות מאשר האזרח שצורך את המים לצריכה ביתית. והנה, הכותנה המושקית במי קולחין הפכה להיות מטהר המים הלאומי של מדינת-ישראל. הרי ללא חקלאות כל בעיות האקולוגיה במדינת ישראל לא היו יכולות להיפתר. כל העתיד האקולוגי של מדינת-ישראל טמון בחקלאות, כי בלי זה לאן תוציא את מי השופכין של גוש דן? לאן תוציא את מי השפכים של הקישון? אתה תבנה צינורות שיכנסו 20-30 קילומטר לתוך הים בשביל לשמור על הכללים של האקולוגיה?

מה שאני רוצה להגיד לך, אדוני שר האוצר, לא יתכן לנסות ולרצות להיות דומים לכל משק מערבי בעולם בנושא של הפרטה, בנושא של יוזמה חופשית, בנושא של צמיחה, בנושא של לחימה באבטלה, ודבר אחד לא לזקחים מהמשקים המערביים - את רמת הסיכסוד הגבוהה שלהם לחקלאות. מה שאתם עושים, ואני אומר עוד פעם: ממשלות ישראל לדורותיהם, הפכתם את החקלאים במדינת ישראל, את מקצוע החקלאות, למקצוע בסולם המקצועות אחד הנמוכים ביותר. כובע הטמבל של הקיבוצניק היה פעם גאוה במדינת ישראל: למה הפכתם אותו?

קצוץ כן או לא (6)

חסד גדול עשה לנו צוות ההיגוי של השינוי, שהביא אלינו את רכז-המשק של דמת-מגשימים. האיש שומר מצוות - שבשבילו מצוות גמילות חסדים מובנת מאליה (דאגה לכמה משפחות עניות בטבריה כל שבוע) - תשף לפני כ-40 חברים את המשעול המפותל של שינויים שהישוב עבר עד שהגיע למצב שאין יותר משמעות לתואר חבר מסתם תושב. גם בימים הטובים של מושב-שיתופי-כמעט קיבוץ, איפשרו לאלה שידם השיגה זאת, החזקת רכב פרטי, חשבונות בבנקים וגישה ליברלית. כיום הכל מופרט ויש פערים בין מי שמביא הביתה משכורת של 7,000 ש"ח לחודש לבין מי שעובד בענפי החקלאות של המשק ושכרו נע בין 2,800 - 3,200 ש"ח. אבל יש משפחות שעוזרות. נפרסה לפנינו תמונה שכל משפחה (ששה ילדים במשפחה הוא המצוי והרצוי) משלמת בעד כל חינוך ילדיה ומי שזקוק לעצת רופא פרטי מפשפש בכיסו. אין עדיין שכבת מזדקנים בדמת-מגשימים ומה יעשו כשיגיעו לצורך בסיעוד מיוחד, השד יודע. אמנם דאגו לזה שלכל אחד תהיה פנסיה אבל למעשה הנטל יהיה על בני המשפחה. כמעט ואין אסיפות וחיי התרבות תמיד היו חלשים. ומה מחזיק אותם ביחד מלבד הנוף ואיכות החיים? התשובה היא שרמת-מגשימים היא קהילה הקשורה קשר הדוק של קיום מצוות של ציבור דתי ומרכז חייו הוא בית-הכנסת. אין הבדל בין דמת-מגשימים לבין באי בית-כנסת בדמת-השרון. בשני המקומות אנשים פועלים לפי הציווי של מתן צדקה בצנעה. בשניהם מקיימים מנין בוקר וערב ודואגים לאלמנה, ליתום ולעניים.

מה נוכל ללמוד מן המודל של דמת-מגשימים? שיישוב יכול לעבור לגלגולים מחברה שיתופית לחברה בה קיימים פערים, ולמעשה כשמתחילים לשנות אין ערובה שיהיה סוף לתהליך השינויים. מי שיש לו משפחה בקוץ, משיג את מה שרוצה. וזה מצליח! כמו בראש-פנה, יסוד-המעלה ורמת-השרון. זה מצליח. לא שמענו ולו במילה אחת את האני-מאמין של תומכי השינוי. לא שרפטנו לנו מה הם הקווים האדומים שלהם. יודעים שהמילה קיבוץ (איכס!!) היא "אאוט" והמילה קהילה היא "אין". קהילה כדוגמת דמת-מגשימים היא מה שמייחלים לנו? ומה העיקר: לא שמענו שכל אחד מאושר. אגב היכן היו כל תובכי השינוי באותו ערב הסבר?

אריק א'

מהועדה לחבר המבוגר

בשעה טובה המרכז-החברתי ייפתח בתחילת 1995. אם יש לחברים ציוד מיותר בבית במצב טוב, נשמח לקבלו. אפשר למסור להליו, ג'וליה ואלזה. תודה מראש

באיחוד מסויים אנו מודיעים על הזוכים בפרסים בתחרות "מעוז צור":

בקי ארנברג

רחל אבידור

ריבה בן-נתן

יצחק עדר

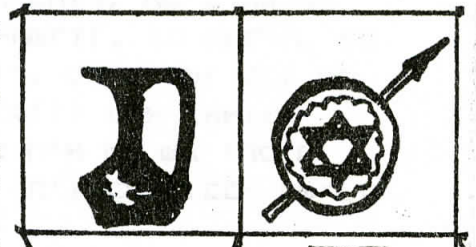
המעניין הוא שבספר התפילות שלי יש לשיר שש בתים, אבל אצל אנשי קהילות שונות הוסיפו בית נוסף, והרי שני הבתים לפניכם:

יונים נקבצו עלי, אִי בִימֵי חֲשֻמִּים, וְפָרְצוּ חוֹמוֹת
מִגְדָּלִי, וְטָמְאוּ כָּל-חֲשֻמִּים, וּמִגֹּחַר קִנְקִנִים, נַעֲשֶׂה גַם לְשׁוֹשָׁנִים, בְּגִי בִינָה.
יְמֵי שְׁמוֹנָה, קָבְעוּ שִׁיר וְרִנָּה:

חֲשׂוֹף וְרוֹעַ קֹדֶשׁ, נִקְרַב-קֵץ הַיְשׁוּעָה, נִקְוֶה
נִקְמַת דָּם מְגִדָּה, מֵאוֹמֶה הַדֹּשָׁעָה, כִּי אֶרְכֶּה לָנוּ הַיְשׁוּעָה, וְאֵין קֵץ לִימֵי
הַדֹּשָׁה, הִנֵּה אֶדְמֶן, בְּצֶל צֶלְמֶן, הִקֵּם לָנוּ רוּעָה שְׂבָעָה:

תוספת להיסטוריונים בלבד:

המעניין הוא שבית אחרון זה לא הושר בכל העדות.
על פי יצחק עדר האשכנזים הוסיפו אותו, כשהאותיות
הראשונות של המילים מצטרפות לאקרוסטיכון של חז"ק.
(בשאר הבתים מתקבל השם מ ר ד כ י מהאות הראשונה
של כל בית.)
דבר אחד אני לא מבינה - בילדותי בבית לא שרדנו
בית אחרון זה. כנראה קהילות גרמניה לאורך הריין
הושפעו במידה זו או אחרת ממסורות של יהדות ספרד.

(אני בטוחה שיש כאן נושא לדוקטורט...)

מהפאה

ברצוננו להזכיר לחברים שבימים שהדופאה
עובדת אחר-הצהריים ובערב - אפשר להגיע
גם לאחיות.

ימים: ראשון : 16:00 - 18:00
רביעי : 14:00 - 16:00
לבריות

מחיר הדמוקרטיה

אפשר להגדיר את הביקורת של אדי על "אחד שכותב כמעט כל שבוע" כקשקוש, בבל"ת ופתטי. מצד אחד הוא שמח שצוות ה"שברולט" איך רץ, ומאידך הוא נבהל מזה שהם מביאים מודלים. הם לא קיבלו מנדט לזה הוא מתייפח. מדוע הוא לא קם לקטרג על זה שלמרות שלפני שנה שנתיים, ההצעה שהובאה ע"י שמואל לא זכתה בשני שלישי קולות המצביעים, הצליחה קבוצת ה"טורקים הצעירים" להביא את הנוש א דרך הדלת האחורית בתואנה של "בדיקה". המזכירות שימשה כלי-שרת בקביעתה שאין פסול בבדיקות אלו ודוברת המזכירות הזכירה לנו לא פעם שבעצם 60% בעד זה כמעט שני שלישי ולכן מותר להמשיך. כמעט כל שבוע נופל דף הסבר על מה שהעלה/מצא צוות ה"גלאקסי" מביקור בקיבוץ/מושב שיתופי/מושב/מצפה/קהילה שבו השתנו פני הדברים. מה נכתב בטור זה או במאמרים "קבוץ כן או לא", הוא נסיון של חבר אחד להעיר ולהאיר על המהמורות חברתיות ואולי הכלכליות שיש בדך ההפרטה/תמורה בעד תרומה/כל אדם לנפשו/לעזאזל עם הבולשיט הזה של ערכים... זה המחיר של הדמוקרטיה. ולכן הדאגה שגם המעטים יפסיקו לקרוא את המאמרים הוא קשקוש. יקראו אותם אלה שנהנים מהם, אלה שמסכימים איתם וצוהלים, אלה שלא מסכימים ומתרגזים, ואלה שרוצים לדעת האם ה"וותיקן" יגיע למלחמת אחים. מה שפתטי בכתבה הוא הקביעה שמה שרצוי הוא שהצעירים יישארו ושכל אחד יהיה מאושר. יישארו בקבוץ בנים שהסתכלו ונרדעו מפרצופו המכוער של העולם הקפיטליסטי, שבו כלב אוכל כלב, החלשים קופאים מקור בדחובות, והחזקים תורמים לאל"ן אם בא להם. והאושר - האם יש למישהו נוסחה המבטיחה אושר? זו הנקודה הפתתית והבבל"ת היא הקביעה שאנשים השתנו ועל כן חייב הקיבוץ להשתנות. אנשים הם כמו שתמיד היו: אוהבים ושונאים, הורגים ומצילים, מאמינים וכופרים, שואפים ואדישים. אגב: שואלים חברים - וזו לא המצאת כותב שורות אלו - מדוע מביאים לנו כדוגמה לחיקוי ישובים שנכשלו חברתית או כלכלית?

המזכירות על הכוונת

א. בכל הפרשה המכוערת של פסילת האקונום העכשווי, מי נתן למזכירה/רכז-משק מנדט להחליט שענף המזון יופרט? ואם בגין חוסר יחסי אנוש מצאו באקונום פסול, אולי זה מחייב הדבה בעלי תפקידים מן הסוג הגבוה לפשפש במעשיהם.

ב. לא די להחליט שבגלל גניבות שארעו, ייסגר משק-הילדים ולהוסיף "עד שיימצא פתרון". על המזכירות לציין מה שהיא מתכוונת לעשות מיד/בקרו/ב/ אם בכלל לתקן את המצב. בתקופה בה יש כסף לממן נסיעות "שינוי", קשה לקבל שאין כסף לתקן גדרות, להוסיף תאורה, לחייב כל חבר צעיר כזקן לעשות שמירה במשק-ילדים, מדי פעם לפעם. אם יבדוק צוות השינוי בקיבוצים אחרים, הוא עלול למצוא שאנחנו אחד הקיבוצים המעטים שבו אין גיוסים, אנשים לא מופיעים לתורנות וקשה למצוא שומרים. (כותב שורות אלו לא משוחרר לעשות שבוע שמירה כי בלעדיו אגף החמרן במפעל עלול להתמוטט - מגוחך!) גם דוד לוי (ליכוד) יודע שאין דבר יותר קבוע מן הזמני. מתי יחזירו אחת מנקודות האור בחינוך בבית?

המשך בעמ' 16...

בניה פרטית

השכן (השם שמור בספר השיאים של גינאס) הודיע לנו שהוא מתכוון לבנות מגדש חניה תת-קרקעי מתחת לחדר השינה שלנו ואם הרעש של האוטומובילים שנהגיהם מתקשים להתניע אותם יפריע לנו, או שחפירת חלל גדול מתחת לבית תגרום לנפילת המיטה הזוגית שלנו והנמצאים בה לתוך התהום, זב"שנו. הודענו לשכן שכבר חפרנו מנהרה מתחת לכל הבתים המזרחיים ביותר בשיכון "חרמון". מנהרה זו, שהיא פרי יוזמה פרטית מבורכת ושכבר קיבלה את הגושפנקא של המזכירות והמועצה-הכלכלית, מיועדת לשמש חלק מתכנית "כביש חוצה טובא", בה הפרות הקדושות שלהם יוכלו להגיע למרעה שלנו באין מפריע. תוכנית זו זכתה גם לתמיכה של גוש-השלום, הנשים בשחור, והמלאכים בלבן. אנחנו מחפשים חברים שמוכנים להיות שותפים בפרוייקט מסלול מרוצי אוטומובילים (פורמולה אחת) במנסורה. בית-חולים זיו כבר התחייב לשמור מקום לפצועים-מתאונות במחלקה מיוחדת. מספר המניות מוגבל - גם אתה יכול להיות מרכז רווח.

חופש בלתי מוגבל

נשלחה לנו בין המכתבים שמציעים לנו להתאבד, לעזוב את הקיבוץ, לרוץ לדאשות המפלגה, הצעה למרכז רווח לנשים. מעכשיו כל חברה/מועמדת או שסתם בא לה, תוכל לשמש אם-פונדקאית למשפחות עירוניות שרוצות ילדים אבל אין להן זמן לעסוק בגועל נפש. א. זה מבטיח חופש לידה בלתי פוסק, חופש הנקה עד סוף הגלות. ב. סכום כסף הרבה מעל המשכורת הממוצעת של העשירון העליון. ג. תרומה נכבדה לאיזון הבעיה הדמוגרפית בישראל. שוב יהיה אתגר לחברת הקבוץ ההרה.

טור זה פנוי לעוד הצעות שגעוניות.

שבת שלום

אריק א'

✓ - מועצת תלמידים.

בעקבות הגילויים המזעזעים של גניבות וסחר ברכוש גנוב ציבורי ופרטי באזורנו ע"י כנופית פשע מאורגנת שמספר נכבד מחבריה הם תלמידי בית ספרנו.

אנו, מועצת התלמידים רואים בזה מעשה נתעב ואבסורדי שאינו מתאים לחברתנו.

אנו באים בזאת לגנות את הפשעים שנעשו, שהם בנגוד לכל הנורמות החברתיות שאנו חיים על פיהן.

אנו רואים בצער את גישתה הטלחנית והמתעלמת של המערכת, ואת קשר השתיקה החברתי.

אנו מופתעים מהיקף התופעה וממספר הנערים שלקחו חלק בה, ובעיקר מהעובדה שחברים שלנו גנבו מאיתנו.

אנו רואים בחשיבות רבה הבעת עמדה נחרצת כנגד מעשים כאלה, ואת הברור העצמי שכולנו צריכים לעשות כדי למנוע דברים כאלה בעתיד.

בתאריך 25.11.94 הודעתי למרכז המשק על סיום
עבודתי באקונומיה בתאריך 31.1.95

החלטתי לסיים את תפקידי באקונומיה בעקבות מהלכים
שנעשו מאחורי גבי ע"י מינויו של דויד דבולט למנהל
מרכז המזון כאשר יפריטו את הענף.
לא נעשתה אלי כל פניה האם אני מעוניין לקבל את
התפקיד שבהחלט נראה לי טבעי.
תוך כדי שיחת טלפון עם אורי נאמר לי שהמטבח לא
חשוב ואם יש לי בעיות שאפנה אל האחראי של המטבח,
שהוא דויד ד.

הייתי המום, ובשיחה עם אורי הוא אמר שזאת היתה
פליטת פה והוא לא התכוון להגיד לי זאת בצורה כזאת
ועכשיו והוא הפנה אותי לדבר עם תמר.
בשיחה עם תמר ניתן לי להבין שאני פשוט לא רצוי שם
(באקונומיה) בעקבות יחסי האנוש הגרועים שלי לכן
אני לא רואה שום אפשרות להמשיך לעבוד במקום שאני
לא רצוי.

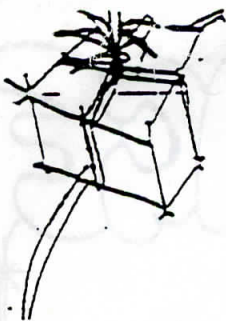
PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * About 30 people went on the (postponed Chanukka) outing to the banks of the Jordan. It was a beautiful day, and under Tommy's expert leadership everybody had a lovely time.
- * Did I tell you that I used to live in the house that burnt down last week? So did the Eder family, and one day, when he was supposed to be in Kindergarten, Yehuda, their eldest son and his friend started... a fire! I'm not joking - that house has had a jinx on it for a long time!
- * Every cloud has a silver lining - so the British say, and after we (more or less literally) lost our trousers in the Village, Richard has fashioned a beautiful wrought-iron-work gate - strong enough to repel the most determined robbers.
- * The school-kids in Ayelet Ha-shachar had a treat this week, when the Upper Galilee Basket-Ball Team came to visit in strength, and demonstrated their skills. They also took a few of the ten-year-olds for a bit of training. The little girls were all waiting on the side-lines with pen and paper ready to get their autographs...
- * A work-shop and club-room for elderly chaverim will be opened (in Galya's old flat in the meantime) in the near future. Ilse Ben-Chanoch is responsible for getting the place ready. There will also be a seminar (here in the kibbutz) on the subject of "Retirement from Work".

Have a nice week-end,

I N G E

MAZAL TOV

0*HAPPY**BIRTHDAY*

18.12 Alan Easton
Pat Ben-Zeev
Yotam Atir
(R' Mendzigurski-Grandson)
Mrs. Claire Levine

19.12 Gideon Naveh
Tal Kramer
(Ben-Zvi-Grandson)
Tom Gershman

20.12 Aryeh Nitzan

21.12 Matty Devon * 70 years *
Mr. Meir Packer

22.12 Shuli Devon

23.12 Zohar Ben-David

24.12 Amnon Hameiri
No'a Sela (Granddaughter)

*HAPPY**ANIVERSARY*

21.12 Evelyn & Harold Wallach

24.12 Michal & Paul Gluck
Rena & Yoel Kerem


~~~~~  
A BABY BOY WAS BORN

MAZAL TOV

to the parents:  
Margalit & Eran

grandparents:  
Tsippora & Shaul

and the whole family



~~~~~  
A BABY GIRL WAS BORN

MAZAL TOV

to the parents:
Charlotte & Sasson

grandparents:
Bathsheba & Marky

and the whole family

~~~~~